

Lezen: Lucas 1: 39-56

Gemeente van onze Heer Jezus Christus,

Gaat u ook graag op familiebezoek? Over het algemeen hoop ik dat deze vraag positief beantwoord zal worden, maar er zullen er onder ons ook wel zijn die helemaal niet zo op familiebezoek zitten te wachten. Helaas kunnen er allerlei problemen in families voorkomen waardoor men elkaar niet zo vaak of soms helemaal niet meer ziet.

Vanmorgen ontmoeten wij Maria als zij op familiebezoek gaat. Ze doet dat met grote haast. We lezen niets over haar ouders en ook haar verloofde Jozef komt tot dusverre in het geheel niet ten tonele. Maria lijkt op eigen houtje besloten te hebben om af te reizen naar haar nicht Elisabeth.

Dat was overigens best een hele onderneming, want Elisabeth woonde met haar man Zacharias in een stad in Juda. Welke stad het is geweest, weten we niet. De priesters en Levieten woonden immers in in totaal 48 steden verspreid over het hele land.

Maar waarom had Maria zo'n haast? Waarom zo'n grote reis maken in haar eentje? Was het omdat Maria het verhaal van de engel Gabriël wilde controleren? Vorige week hoorden we immers dat Gabriël zei dat ook haar nicht Elisabeth zwanger was en al in de zesde maand van haar zwangerschap.

Of ging Maria in vol vertrouwen om het speciale dat haar overkwam, samen met Elisabeth die toch ook iets heel wonderlijks overkomen was, te delen? Beiden hebben toch een heel bijzondere ervaring gehad, zoals we vorige week vernamen.

Hoe dan ook, het blijft niet bij de bijzondere ervaringen die ze al hebben gehad, want we lezen dat als Elisabeth de begroeting van Maria hoort dat het kind opspringt in haar buik. In vers 44 lezen we dat Elisabeth zegt dat het kind in haar buik zelfs opsprong van vreugde. Het was dus niet een gewone beweging van een kind in de buik van de moeder zoals iedere moeder dat

wel eens voelt. Nee, Elisabeth voelt aan dat het hier om iets bijzonders gaat, ja, ze voelt het opspringen van haar kind als een teken.

Op het moment dat Elisabeth de stem van Maria hoort en het kind in haar buik voelt opspringen, raakt ze vervuld met de Heilige Geest en gaat ze profeteren, ze gaat dingen uitspreken namens de Heer. Ze zegt: ‘De meest gezegende bij jij van alle vrouwen, en gezegend is de vrucht van je schoot.’

Elisabeth zegt het overigens niet gewoon tegen Maria, maar roept het hardop. Dat is op zich ook al heel bijzonder. Je zou het niet verwachten van een oude vrouw. Het woord dat hier in het Grieks gebruikt wordt voor het roepen van Elisabeth heeft iets van ‘proclameren’. Maria wordt hier uitgeroepen tot moeder van de Heer.

Daarbij wordt Maria gelukkig geprezen omdat zij geloofd heeft dat de woorden van de Heer in vervulling zullen gaan. Het wordt zo gelijk wel een heel bijzondere ontmoeting tussen Maria en Elizabeth. Maria nog maar koud over de drempel en dan al zo’n welkom. Ze hebben iets gemeenschappelijks deze beide vrouwen dat ver boven alle familiebanden uitgaat.

De vrouwen zijn samen één in geloof. Een geloof dat letterlijk en figuurlijk vrucht draagt. Prachtig is dat als je dit samen kunt delen, als je om het eens populair te zeggen: samen in de Heer bent. Hoeveel zegen gaat er niet uit van groepen mensen die samen oprecht hun geloof delen.

Binnen onze gemeente zouden we ook meer samen ons geloof moeten delen. In gespreksgroepen, maar ook als we bij elkaar op visite zijn. Ook als we als familieleden elkaar opzoeken. Ik krijg wel eens de indruk dat het spreken over ons geloof heel moeilijk is.

Nu begrijp ik dat ook wel, maar toch. Zou het niet enorm opbouwend zijn voor ons geloof als we wat vaker met elkaar bespraken wat we ervaren in ons geloof? Misschien moeten we toch eens wat meer onze schroom overwinnen om te spreken over de hoop die ons is. Het zal onszelf, maar ook een ander goed doen, tenminste als we onze ervaringen de ander niet willen opdringen. Het moet altijd een vrijblijvend getuigen zijn.

Ons spreken zal ook nooit zonder de Heilige Geest kunnen. Ook Elisabeth sprak door de kracht van Gods Geest. Misschien moeten we voor we naar Maria gaan kijken toch nog even wat nauwkeuriger kijken naar wat Elisabeth precies heeft gezegd.

Elisabeth zegt: ‘Wie ben ik dat de moeder van mijn Heer naar mij toe komt?’ Dat is een geloofsbelijdenis. Het kind dat Maria nog maar in een heel pril stadium in zich draagt, wordt door Elisabeth erkent als haar Heer. Elisabeth weet door de kracht van Gods Geest dat uit Maria de Messias geboren zal worden.

Voor ons ligt de vraag anders: Weten wij door de kracht van Gods Geest dat uit Maria de Messias is geboren? De Messias in het Oude Testament belooft. Hij die komen zou om de dingen te herstellen. Hij is gekomen. Maria mocht zijn moeder zijn.

Dat is waar we in de Adventstijd naar toelevan. Kerst is de geboorte van de Messias, de Zoon van God, Redder en Verlosser, mijn Heer en Heiland. Met minder kon het helaas niet. Onszelf verlossen is geen optie. Alleen via Jezus Christus komen we immers bij God, de Vader.

Elisabeth is er vol van, maar al de woorden van Elisabeth laten ook Maria niet onberoerd. Het is voor Maria de tweede aankondiging van haar zwangerschap. Ze kan er immers zelf nog niets van de zwangerschap vernomen hebben, omdat ze gelijk na de ontmoeting met de engel Gabriël naar Elisabeth is gereisd.

Maria spreekt nu woorden die wij de lofzang van Maria noemen. Het kan niet anders of ook zij moet gesproken hebben door de kracht van de Heilige Geest. Ze zegt prachtige dingen. Ze looft God. Ze noemt Hem haar redder.

Je zou bijna toch een psychologische verklaring kunnen komen als je het leest. Maria noemt zichzelf de minste dienaar. De Heer heeft ervoor gezorgd dat in het vervolg iedereen Maria gelukkig zal prijzen. En inderdaad tot op de dag van vandaag spreken we over Maria en wordt ze in sommige kerken zelfs aanbeden.

Ze zegt verder dat God barmhartig is voor iedereen die Hem vereert. Heersers worden van de troon gestoten en wie gering is, geeft God aanzien. Dat is overigens een thema dat in het evangelie zoals Lucas ons dat beschrijft vaker voorkomt. God helpt volgens Lucas vooral de zwakkeren en minderbedeelden.

Verder trekt de Heer, volgens Maria, Zich het lot van Israël aan, zoals Hij heeft beloofd. God laat immers niet los het werk dat Zijn hand begon. Ondanks wat ik vorige week al zei, dat het voor Maria echt niet allemaal zo gemakkelijk zal zijn geweest, is ze God dankbaar voor het wonder dat Hij aan haar doet.

En het wonder in en aan Maria blijft niet tot haar alleen beperkt, maar mag deel worden van ons allen. Als we werkelijk in geloof aanvaarden het wonder aan Maria en Elisabeth geschied, dan mag er bij ons ook wat gebeuren.

Als we op weg naar Kerst ons overgeven aan het Kerstkind, ons overgeven aan Jezus Christus als onze Heer en Heiland, dan zullen we zelf opnieuw geboren worden. Wedergeboren door water en Geest noemt Jezus dat in een gesprek met Nicodemus.

Zonder de Geest van God, zonder de Heilige Geest, is dit echter onmogelijk. Gemeente, zusters en broeders, daarom dienen wij dagelijks te bidden om de kracht van de Heilige Geest. Binnen de Protestantse Kerk zijn we ons wel eens te weinig bewust van het werk en de noodzaak van de Heilige Geest, volgens mij.

Laten we Advent ook maken tot een tijd waarin we uitkijken en verlangen naar het werk van de Heilige Geest. De Bijbelverhalen leren ons dat het zonder de Heilige Geest nooit Kerst geworden was. Dat geldt ook voor ons eigen geloofsleven. Zonder Heilige Geest wordt Jezus Christus nooit echt geboren in ons hart.

Zonder de Heilige Geest wordt Jezus Christus nooit echt geboren in onze gemeente, wordt Hij nooit echt Heer en Meester in onze gemeente. En wat is nu een christelijke gemeente zonder Jezus op de troon?

Voor alle duidelijkheid: ik wil niet zeggen dat dit bij u niet zo is, of dat het bij ons als gemeente niet zo is. Wie ben ik om te oordelen? Het oordeel daarover is aan onze Heer. Toch is het iets wat we ons telkens weer af moeten vragen. Zit Jezus Christus op de troon van ons leven, van ons gemeentelven ook?

En als Jezus Christus werkelijk op de troon van ons leven zit, dan zullen we met Maria's lofzang instemmen, want de Heer heeft naar ons omgezien en doet wonderen in ons leven.

Geloofd en geprezen zij de Heer, onze God, Vader, Zoon en Heilige Geest.
Halleluja.

Amen.